

[Martin Glerup]

Med hensyn til den landbrugsmæssige udnyttelse af de 500 ha i søndre del af Store Vildmose vil den mest hensigtsmæssige og smidige ordning vel være, at Vildmosetilsynet får bemyndigelse til at bortforpagte arealerne til landmændene i de 19 tilgrænsende landbrug i Store Vildmose. Det vil gøre strukturtilpasningen f.eks. i forbindelse med generationsskifte lettere. Jeg vil spørge, om ministeren er enig i det synspunkt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 564

3) Til *socialministeren* af:

Jørn Pedersen (S):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage i forhold til problemet med de færdigbehandlede personer, der ligger på landets sygehuse?«

Skriftlig begrundelse

En del steder i landet har man færdigbehandlede ældre liggende på hospitalerne, fordi de ikke kan tilbydes en plads på et plejehjem og ikke kan klare sig i eget hjem.

På denne baggrund ønskes oplyst, hvad ministeren agter at gøre i forhold til dette problem.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Hr. Jørn Pedersen nævner i sin begrundelse, at der en del steder i landet ligger færdigbehandlede ældre på hospitalerne, fordi de ikke kan tilbydes en plads på et plejehjem og ikke kan klare sig i eget hjem.

Jeg er enig i, at det altid vil være utilfredsstillende, hvis et sygehusophold forlænges unødigt. Jeg kan nævne, at den tidligere Socialstyrelse i sommeren 1990 kontaktede samtlige kommuner for at få belyst antallet af færdigbehandlede patienter. Det blev derved oplyst, at der var ca. 600 ældre færdigbehandlede sygehuspatienter, der afventede kommunale foranstaltninger. Ca. 500 af de patienter ventede på en plejehjemsplads. Det var betydelig færre end hidtil antaget ud fra tidligere undersøgelser. Problemet er altså mindsket i omfang.

Socialstyrelsens undersøgelse viste også, at det kun var et begrænset antal kommuner, der havde 10 eller flere færdigbehandlede ældre

boende på sygehuset på grund af manglende ressourcer. I undersøgelsen så man også på, hvor lang ventetiden var for patienterne. Af besvarelserne fremgik, at langt størsteparten, fire femtedele, havde ventet i mindre end tre måneder.

Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening har her i april 1991 udsendt en rapport om ventelister på sygehuse. I rapporten beskrives eksempler på eksisterende forsøg på at løse problemet med ventepatienterne. Det nævnes således, at i samtlige amter eksisterer en eller anden form for samarbejde mellem sygehuse og de kommunale socialforvaltninger. I en del amter er der etableret egentlige aftaler om samarbejde i forbindelse med udskrivningen fra sygehuset, og flere af dem følger efter i kommende år. I et par amter indebærer aftalerne en betalingsordning for ventepatienterne, og vi må overveje, om det i højere grad er den vej, vi skal gå.

Problemet er altså ikke så stort, som det har været, og der er allerede initiativer i gang for yderligere at forbedre forholdene.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg er nødt til at sige til ministeren, at det må være muligt at disponere svaret inden for to minutter.

Jørn Pedersen (S):

Først vil jeg gerne takke ministeren for svaret. Jeg kendte stort set indholdet af svaret, og det er rart nok at få det bekræftet. Mit spørgsmål går også på – og det vil så ske her i uddybningen – om ministeren agter at tage initiativer i forhold til det faldende antal ældre, der trods alt stadig væk ligger færdigbehandlede på hospitalerne.

Vi kender jo ældreaftaler, som kører på en god måde i samarbejde mellem amter og kommuner, men ministeren nævner, at der er en del forsøg. Hvad agter ministeren at gøre for, at resultaterne af disse forsøg bliver landsdækkende? Jeg tænker ikke kun – hvad skal man sige? – personalemæssigt, men også økonomisk.

Grete Schødt (S):

Jeg vil gerne stille socialministeren det spørgsmål, om ministeren vil bekræfte eller afkræfte, at denne undersøgelse kun omhandler dem, der er over 67 år.